

des princes de la maison de Lusignan, τ. 3, Paris 1855, σ. 64-66, σ. 192-193, σ. 195-196, σ. 201-202, σ. 206, σ. 212-214, σ. 223.

118

1451-1481. Συνθήκες ειρήνης και παραχώρησης εμπορικών προνομίων. Ρόδος.

Ζ. Τσιρπανλής, «Φιλικές σχέσεις τῶν ἱπποτῶν τῆς Ρόδου με τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ 15^ο αἰ.», *Byzantinische Forschungen* 3 (1968), σ. 195-198 αρ. 1, σ. 202-207 αρ. 2.

ΣΥΜΦΩΝΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ. ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ, ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΩΝ, Η ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΛΙΩΝ.

1481, 21 Νοεμβρίου

«Κεφάλαια διὰ τὴν ἀγάπην καμομένα μέσα εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον Μέγαν Μαῖστωραν τῆς Ρόδου, αὐθέντην φρὰ Πέτρῳ Δαουμπουσοῦν, μετὰ τὴν κατάστασιν τῆς βουλῆς του, καὶ μετὰ τὸν μέγιστον Χαντζή Μπραήμην, ἀποκροισιάριον τοῦ ἐκλάμπρου αὐθεντοῦ σούμπαση τοῦ Πετζῶνος, διὰ δύναμιν τῆς γραφῆς τοῦ αὐθεντοῦ αὐτοῦ, τῆς χρόνοις ἀνπα', μηνί κς' Νοεμβρίῳ, εἰς τὴν Ρόδον.

... Ἐτι καὶ μέσα εἰς τὸν καιρὸν ἀπὸ να ἀποκατασταθῇ ἡ διόρθωσις τῆς τιμείας ἀγάπης μετὰ τὸν κραταιώτατον μέγαν αὐθέντην διὰ καλὴν ἀρχὴν τῆς ἀγάπης καὶ διὰ σημάδην καλῆς θελήσεως καὶ φιλείας, ἕως να ἀποκατασταθῇ ἡ ἀγάπη αὐτῇ, να γρηκάται καὶ να στέκη ἡ τρέβα μέσα εἰς τὸν εἰρημένον Μέγα Μαῖστωραν καὶ τὸν αὐθέντην τὸν σούμπασην διὰ μῆνες ς' ἢ περισσώτερον ἢ ὀλλιγώτερον σὰν θελήσει αὐτός ὁ αὐθέντης ὁ σούμπασης, ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς θαλάσσου καὶ τοὺς λιμιῶνας, ἀπὸ τοὺς σέττε κάβους ἕως στὰ Παλάτια, ἀσφαλίζοντα καὶ ἐγρηκόντα τοὺς ὅρους, οἷον τὸν σέττε κάβους καὶ Παλάτια, μετὰ τὴν τὴν τάξιν, ὅτι δι' ἀσφάλειαν τῆς εἰρημένης ἀποκατάστασις οἱ Ροδῆτες καὶ οἱ ὑπεξούσιοι τῆς Περγιῶς, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τούρκοι, νὰ ἐμποροῦν σεγοῦρου μετὰ τὰ κορμιά τους καὶ τὰ καλά τους να ταξιδεύουν καὶ να πράττουσιν εἰς τὴν Ρόδον καὶ εἰς τοὺς τόπους ὅλους τῆς αὐτῆς Περγιῶς καὶ εἰς αὐταῖς ταῖς περιοχαῖς καὶ κονφῆναις τῆς Τουρκίας.

Ἐτι καὶ τὰ κάτεργα καὶ οἱ φοῦσταις καὶ ἄλλα πλεύσιμα τοῦ εἰρημένου αὐθεντοῦ Μεγάλου Μαῖστωρος καὶ τῆς Περγιῶς, μέσα εἰς τὸν καιρὸν τῆς τοιαύτης τρέβας, νὰ μηδὲν ποιήσουν ζημίαν ἢ δυναστείαν κὰν μίαν εἰς τοὺς Τούρκους, μέσα εἰς τῆς περιοχαῖς ταῖς εἰρημέναις, ὁμοίως καὶ οἱ Τούρκοι, μὴ δὲ κάτεργον, μὴ δὲ φοῦστα, μὴ δὲ ἄλλον πλεύσιμον εἰς ταῖς περιοχαῖς μέσα ταῖς εἰρημέναις, εἴτε εἰς τὰ νησιὰ τῆς Περγιῶς, νὰ μηδὲν κάμουν ζημίαν κὰν μίαν, οὐδὲ εἰς τοὺς ὑπὸ τακτικούς τῆς Περγιῶς, μετὰ τὸν ἐγρηκόντα, ὅτι τὰ κάτεργα καὶ οἱ φοῦσταις καὶ τὰ ξύλα τὰ ἀρματωμένα νὰ ἐμποροῦν κατὰ τοὺς μαχομένους νὰ κάμνουσιν τὴν τάξιν τῆς μάχης εἰς τὴν θάλασσαν, ὅχι δὲ τὰ πραγματευτάδικα, τὰ θέλουν ταξιδεύειν καὶ πράττειν

μέσα εἰς ταῖς εἰρημέναις περιοχαῖς καὶ λιμνῶναις νὰ ἔνεν σιγοῦρα θαλάσσου τε καὶ στερεᾶς τῆς μίας μερίας καὶ τῆς ἄλλης ...»

12

1453. Αποδοχή ἀπὸ τις κοινότητες τῆς Νισύρου ἐντολῆς τῶν Ἰωαννιτῶν Ἱπποτῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ οχυρώσεων. Νίσυρος.
 Ζ. Τσιρπανλῆς, «Σελίδες ἀπὸ τῆ μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Νισύρου (1306-1453)», *Δωδεκανησιακά* 2 (1967), σ. 48-49 (= Ζ. Τσιρπανλῆς, «Μορφές διοικητικῆς αυτονομίας στὰ Δωδεκάνησα ἐπὶ ἱπποτοκρατίας (Liberi ab omnibus servitutibus?)», *Δωδώνη* 15/1 (1986), σ. 55-60 ἀρ. 2 = Τσιρπανλῆς, *Ρόδος καὶ Νότιες Σποράδες*, σ. 43-44· σ. 195-200, ἀρ. 2).

12α

- 1454-1819. Ἐκκλησιαστικὲς αποφάσεις καὶ σουλτανικὸ φερμάνι. Κωνσταντινούπολη.
 Ρ. Lemerle, *Archives de l'Athos II. Actes de Kutlumus*, β' ἐκδ., Paris 1988, σ. 187 ἀρ. 64, σ. 203-209 ἀρ. 73-75, σ. 213-216 ἀρ. 77, σ. 219-222 ἀρ. 79, σ. 235-237, σ. 406 ἀρ. 47bis.

12β

- 1456 (1457). Ἐκκλησιὰ στὸ Μ. Μαγίστρο ἀπὸ κατοίκους τῶν τουρκοκρατούμενων Μικρασιατικῶν παραλίων. Ζητοῦν ἀρωγὴ γιὰ τὴ μετοικεσίαν τους στὸ νησί τῆς Ρόδου. Μικρά Ἀσία.
 Ζ. Τσιρπανλῆς, «Οἱ «εὐπρεποὶ ἄνθρωποι», τὸ παιδομάζωμα καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ παπικοῦ στόλου στὸ Αἰγαῖο με ὁρμητήριο τὴ Ρόδο (1456-1458)», *Δωδώνη* 15/1 (1986), σ. 221-222 (= Τσιρπανλῆς, *Ρόδος καὶ Νότιες Σποράδες*, σ. 67-68).

«ἁνς ἰοὺνίω Κ.

Ἐτούτω ἔνεν τὸ χαρτὴν τὸ ἐπέυσασιν ο<ι> εὐπρεπὶ ἄν(θρῶ)ποι.

Ἐντιμότητε, φρονιμότητε, ἐνδοξότητε καὶ πάσης τημῆς ἄξιε αὐθέντι Ρόδου, μέγα μαῖστωρ φρᾶ Τζιάκα τε Μιλῆ μετα καὶ τοῦ κουβεντίου, καὶ εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην, τὸν ἐπὶ τὸν τοῦ παναγιώτατου πάπα, ἡμεῖς οἱ πτωχεῖ οἱ δούλι σας οἱ χριστιανοὶ, οἱ εὐπρεποὶ ἄν(θρῶ)ποι, ὅπου ἡμεσαν εἰς τὴν Τουρκίαν, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, πολ(λ)ὰ προσκυνούμεν τὴν αὐθεντίαν σας.

Νὰ τὸ ἤξεύρετε, αὐθέντες, πὼς ἔχουμεν ἀγανάκτησιν ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ πέρουν τὰ παιδιά μας καὶ κάμνουν τὰ μουσουλμάνους, καὶ διὰ τούτω παρακαλούμεν τὴν αὐθεντίαν